

će u ponovnom postupku provesti nove dokaze koje je dao drugotuženi u svojoj žalbi, te će sravnjenjem brojačkih listića koji su priloženi žalbi i eventualno provodjenjem drugih dokaza utvrditi da li je prema odnosnoj teretnici drugotuženi zaista primio 17 komada manje, koliko je protestirao brodu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 22.VII 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Emilio Pallua

Prijevoz kamionom - Manjak tereta - Vozarova odgovornost - Ako se manjak utvrđuje prema kapacitetu kamiona-cisterne i specifične težine robe, ove činjenice moraju se utvrditi dokazima

Tužitelj je osiguravajući zavod, a tuženi je cestovni vozar.

Sporno je među strankama da li je tuženi kao vozar odgovoran za pokazani manjak ricinusovog ulja od 1.350 kg, a koji je utvrđen prilikom istovara tereta kod primaoca, koji je izvršio vaganje istovarenih količina i utvrdio odnosni manjak.

Rješavajući spor prvostepeni sud je odbio tužiteljev zahtjev iz razloga što je među strankama nesporno da je prijevoz ulja izvršen kamion-cisternom RI 82-80 i prikolicom 15-44 RI, da tehnički podaci ovih vozila, u koje ni sud ni tužitelj ne sumnjaju, pokazuju da je zapremnina ovih dviju cisterni ukupno 25.034 litre. Ako se podje od teoretske pretpostavke da li je litra ricinusovog ulja teška 930 grama, tada obadviije cisterne nisu mogle primiti na prijevoz više od 23.282 kg, pa se stoga podaci iz iskaza vaganja ulja kod primaoca poklapaju sa činjenicom da je tuženi kao vozar predao na odredištu upravo onu količinu ulja koju je primio na prijevoz, te da je manjak u težini ulja prema navodima u prijevoznici od 25.040 kg i utvrđene predane količine od 23.725 kg u stvari fiktivan.

Presudu žalbom pobija tužitelj zbog povreda formalnog i materijalnog prava, i predlaže da se pobijana presuda preinači i tuženi osudi na plaćanje utuženog iznosa, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Povredu prava tužitelj vidi u tome što smatra da sud nije mogao donijeti svoju presudu kad je tuženi potvr-

dio da je primio na prijevoz 25.040 kg ricinusovog ulja, a da je na odredištu predao 23.725 kg. Ističe da je pošiljaocu, tuženom vozaru i primaocu poznato koja se količina ulja može prevoziti u konkretnom slučaju na kamionu i prikolici, pa sud nije ustanovio stvarno činjenično stanje suočenjem tuženog i primaoca pošiljke Kemijskog kombinata u Zagrebu, kao i pošiljaoca Fabrike ulja Banat.

Drugostepeni sud je žalbu uvažio iz slijedećih razloga:

Rješavajući spor prvostepeni sud je propustio da provede dokaz da li je prilikom prijema pošiljke na prijevoz izvršeno stvarno vaganje i utvrđivanje utovarere količine u odnosni kamion-cisternu i njegovu prikolicu po težini. Iz priloženih isprava koje je priložio tužitelj ne može se razabrati na koji je način utvrđjena odnosna količina unesena u prijevoznicu s jedne strane, a s druge strane ukoliko sud to nije mogao utvrditi, a obzirom na nespornu činjenicu o sadržini litarskoj kamiona-cisterne i njegove prikolice, sud je propustio da provede eventualno dokazivanje putem vještačenja i provodjenja dokaza o stvarnoj sadržini odnosnih cisterna, kao i o eventualnoj specifičnoj težini ulja koje se prevozilo.

Ovaj sud prihvaća stajalište prvostepenog suda da je specifična težina ulja, obzirom na litarsku sadržinu manja, no ovu činjenicu valjalo je utvrditi pregledom same cisterne, odnosno pregledom službenih isprava o sadržini odnosne cisterne i eventualno provodjenjem vještačkog mišljenja u pogledu specifičnih težina, mogućnosti i kapaciteta odnosnih cisterni, pa je tek tada sud mogao donijeti pravilno rješenje.

U ponovljenom postupku prvostepeni sud će utvrditi prvenstveno na koji je način i kako utvrđivana utovarena težina, tj. da li je izvršeno tariranje cisterne i prikolice prije početka utovara i utvrđivanje predate količine ulja na prijevoz vaganjem kamiona i prikolice, ili je težina unesena u prijevoznicu na osnovi podataka o litarskoj sadržini odnosnog kamiona. Nakon toga će sud, ukoliko to stranke zatraže, zatražiti mišljenje vještaka u pogledu specifične težine odnosnog ulja, pa će tek tada moći donijeti pravilnu presudu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 2.IX 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Djuro Vranešić

Prijevoz kamionom - Vozarova odgovornost - Gubitak vremena radi čekanja zbog carinjenja robe - Vozar ima pravo otputo-